

РЕШЕНИЕ

№ 71

гр. Перник, 25.02.2015 година.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд Перник, в публично съдебно заседание проведено на девети февруари през две хиляди и петнадесета година, в състав:

СЪДИЯ: Ивайло Иванов

при съдебния секретар В.Х., като разгледа докладваното от съдия Иванов административно дело №3 по описа на съда за 2015 година, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 211 от Закона за министерството на вътрешните работи (ЗМВР).

Образувано е по жалба на Г.М.Г. ***, на длъжност младши оперативен дежурен в „Оперативна дежурна част“ към II Районно управление (РУ) при Областна дирекция на МВР – Перник срещу заповед № 1006 от 17.12.2014 година на директора на ОД на МВР - Перник. С оспорваната заповед, за нарушение по чл. 194, ал. 2, т. 1 от ЗМВР, във връзка с чл. 34, ал. 1 и чл. 33, ал. 1 и ал. 4 от Инструкция с рег. №Из-1373/21.06.2010 година за организацията и реда за осъществяване на дежурство в МВР, във връзка с т. 21 и т. 22 на Раздел III от Процедура с рег. №14836/14.11.2013 година за дейността на длъжностните лица от оперативно – дежурна част на II РУ при ОД на МВР – Перник, във връзка с чл. 197, ал. 1, т. 2 от ЗМВР, във връзка с чл. 199, ал. 1, т. 5 от ЗМВР на Г.М.Г. е наложено дисциплинарно наказание „Писмено предупреждение“ за срок от 3 (три) месеца.

Жалбоподателят твърди, че оспорената заповед е издадена при нарушаване на процесуалните правила, в нарушение на материалния закон и в несъответствие с целта на закона. Заявява, че дисциплинарното производство не е проведено по установения в ЗМВР ред, тъй като заповедта не съдържа данни за изготвена справка по чл. 207, ал. 7 от ЗМВР и съответно запознаване на наказания служител със същата. Твърди, че дисциплинарна наказващият орган не е събрал и оценил всички доказателства по случая, включително и дадените от наказания служител писмени обяснения. По същество пледира, че от събраните в производството по налагане на дисциплинарно наказание доказателства не се установява по безспорен и категоричен начин извършването на вмененото му дисциплинарно нарушение, като твърди, че наказващият

орган превратно е тълкувал приложимия материален закон. Жалбоподателят възразява и срещу наложеното административно наказание като прекомерно, несправедливо и несъответно на целта на закона. На основание изложените доводи иска отмяна на обжалваната заповед като незаконосъобразен административен акт.

В проведеното съдебно заседание на 09.02.2015 година жалбоподателя редовно призован се явява лично и се представлява от адвокат Ю.Б. от САК и адвокат Д.Р. от САК. Процесуалните представители на жалбоподателя поддържат жалбата. Излагат допълнителни доводи относно сроковете за налагане на дисциплинарно наказание към момента на издаване на заповедта, като твърдят, че са изтекли. Претендират присъждане на направените съдебни разноски.

Ответникът по жалбата, директор на ОД на МВР – Перник, в проведеното съдебно заседание се представлява от главен юрисконсулт И.М.. Оспорва жалбата, като неоснователна. Подробни съображения излага в представеното писмено становище.

Административен съд Перник, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК), във връзка с чл. 144 от АПК приобщените по делото писмени и гласни доказателства, намира от фактическа страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна, имаща правен интерес да оспори същата, като неин адресат, поради което е процесуално допустима.

По повод постъпил в Дирекция „Сигурност“ - МВР сигнал от Б. С. за неправомерни действия на полицейски служители от ОД на МВР - Перник и във връзка с докладна записка на Главния секретар на МВР с рег. №8121р-21876/16.09.2014 година, със Заповед рег. №11938з-537/02.10.2014 година на директора на ГД „Криминална полиция“ е назначена комисия за извършване на проверка във връзка със сигнала. След приключване на проверката, проведена в периода 22.10.2014 г. до 06.11.2014 г. е изготвена справка рег. №11938р-9996/18.11.2014 г. до директора на ГД „Криминална полиция“, съдържаща изводи освен по съществото на сигнала, така и за извършени дисциплинарни нарушения (т. 16 от изводната част), едно от които от настоящия жалбоподател, като е посочено, че за същото се следва налагане на дисциплинарно наказание. Копие от справката е изпратено и на Директора на ОД на МВР - Перник както за сведение, така и за предприемане на действия във връзка с изводите за допуснато и от служители на ОД на МВР - Перник дисциплинарни нарушения.

Жалбоподателят Г.М.Г. е запознат със справката на 27.11.2014 г., като на 12.12.2014 година депозира обяснение, в което твърди, че на посочената в справката дата - 12.07.2014 година, като дежурен в ОДЧ на П РУ към ОД на МВР - Перник е изпратил автопатрул (АП) с позивна 215 за съдействие на колега от криминална полиция, като същевременно посочва,

че на същата дата не е изпращал ОДГ, както и че не е уведомяван, че по време на дежурството му се извършват процесуални действия.

Справката е доведена до знанието и на директора на ОД на МВР - Перник, който след приемане на писмените обяснения на Г.Г. с вх. № 1966/12.12.2014 година по описа на дирекцията и преценка на доказателствата, тежестта на нарушението, вината на служителя и последиците от същото, издава заповед с №1006 от 17.12.2014 г., с която Г.Г. е наказан с дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за това, че по време на дежурството му от 08:30 часа на 12.07.2014 година до 08:30 часа на 13.07.2014 година, за времето от 10:50 часа до 14:20 часа на 12.07.2014 година не е отразил в дневника за получени и предадени сигнали и разпореждания в ОДЦ (ОДЧ) на II РУ при ОД на МВР - Перник, действията, свързани с изпращането, пренасочването и резултата от възложената за проверка задача на дежурната оперативна група (ДОГ) и автопатрул с позивна 215, състоящи се от служители на II РУ към ОД на МВР - Перник - служебни задължения, вменени му като оперативен дежурен (ОД) в ОДЧ с длъжностна характеристика за длъжността „младши оперативен дежурен“ в ОДЧ на РУ при ОД на МВР, а именно да познава плановите и процедурите за действие в различни ситуации и да е в състояние незабавно да ги привежда в действие. В заповедта е посочено, че с така описаните си действия жалбоподателя Г.М.Г. не е изпълнил в пълен обем разпоредбите на чл. 34, ал. 1 и чл. 33, ал. 1 и 4 от Инструкция №Из-1373/21.06.2010 година за организацията и реда за осъществяване на дежурство в МВР, указани и в т. 21 и т. 22 от раздел III на Процедура за дейността на длъжностните лица от оперативно-дежурна част на II РУ към ОД на МВР - Перник.

Пред настоящата съдебна инстанция е разпитан свидетеля Павел Веселинов Петков /разузнавач/, от чиито показания се установява, че на 11.07.2014 година е подаден сигнал за самоуправство на ул. „Ленин“ № 4 в гр. Перник, съответно на същата дата е образувано и досъдебно производство, а процесуално – следствените действия са продължили и на 12.07.2014 година. От свидетелските показания се установява, че задължение за отразяване на сигнала е на дежурния на 11.07.2014 година, а не на жалбоподателя, който е бил на смяна на 12.07.2014 година. Така дадените свидетелски показания настоящия съдебен състав ги кредитира, като обективно, последователни и кореспондиращи с приетите по делото писмени доказателства.

При така установените факти, настоящият съдебен състав на Административен съд – Перник, като извърши по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК достигна до следните правни изводи:

Разгледана по същество жалбата е основателна по следните съображения:

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган, директорът на ОД на МВР - Перник, съгласно чл. 204, т. 3, предл. 1 от ЗМВР, във връзка с чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗМВР.

Дисциплинарно наказващият орган в изпълнение на задължението си по чл. 206, ал. 1, предл. 2 от ЗМВР е приел писмените обяснения на Г.М.Г..

Заповедта е издадена в предписаната от закона форма, а именно писмена заповед по чл. 210, ал. 1 от ЗМВР, като същата съдържа изискваните се от посочената норма реквизити: извършител; място, време и обстоятелства, при които нарушението е извършено; разпоредбите, които са нарушени; доказателствата, въз основа на които то е установено; правно основание и наказанието, което се налага; срок на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта.

Оспореният акт е връчен срещу подпис на Г.М.Г. на 17.12.2014 година, съобразено с правилото на чл. 210, ал. 2 от ЗМВР.

Видно от обстоятелствената част на оспорената заповед Г.М.Г. е наказан за това, че като младши оперативен дежурен, по време на дежурство, не е изпълнил служебните си задължения, като не е отразил в дневник за получени и предадени сигнали и разпореждания в ОДЦ (ОДЧ) на II РУ към ОД на МВР - Перник, действия, свързани с изпращането, пренасочването и резултата от възложена за проверка задача на ДОГ и на автопатрул с позивна 215, състоящи се от служители на II РУ към ОД на МВР – Перник, като това е обстоятелствено вменено му в нарушение и видно от обяснението, дадено от Г.М.Г. (лист 19 от делото), вписал че не е изпращал ОДГ и посочил, че изпращането на АП 215 е за „съдействие на колега“.

Оспорената заповед е незаконосъобразна по следните съображения:

На първо място от обстоятелствената част на оспорената заповед следва, че Г.М.Г. е извършил не едно, а две нарушения на служебната дисциплина, а именно: неотразяване в посочения дневник, както на действия, свързани с изпращане, пренасочване и резултат от възложена за проверка задача на ДОГ, така и неотразяване в дневника на действия, свързани с изпращане, пренасочване и резултат от възложена задача на автопатрул (АП) с позивна 215. Без съмнение всяко едно бездействие, при наличие на задължение за конкретно действие, би съставлявало нарушение, в случая на служебната дисциплина. Но за вменени обстоятелствено две нарушения, дисциплинарнонаказващият орган не е определил отделни наказания. Видно от заповедта последният не се е възползвал и от възможността да наложи едно общо наказание, но за максимален срок (чл. 19, т. 2 от Инструкция № Из-2813 от 4.11.2011 година за дисциплината и дисциплинарната практика в Министерството на вътрешните работи).

На следващо място налице е грешка и в квалификацията на вменените две нарушения на служебната дисциплина, квалифицирани от наказващия орган като едно такова по чл. 194, ал. 2, т. 1, във връзка с чл. 199, ал. 1, т. 5 от ЗМВР, във връзка с чл. 34, ал. 1, във връзка с чл. 33, ал. 1

и ал. 4 от Инструкция №Из-1373/21.06.2010 година, във връзка с т. 21 и т. 22 от Раздел III от Процедура за дейността на длъжностните лица от ОДЧ на II РУ към ОД на МВР - Перник. В оспорваната заповед правни норми или характеристики за длъжността, относими към задължение на ОД да впише в дневника за получени и предадени сигнали и разпореждания действията по изпращане, пренасочване и резултат от възложена задача както на ОДГ, така и на автопатрул с позивна 215, не се съдържат. Освен посочените за нарушени разпоредби на ЗМВР (чл. 194, ал. 2, т. 1 и чл. 199, ал. 1, т. 5), бланкетни по своя характер, отнасящи се до неизпълнение на издадените въз основа на него подзаконовни нормативни актове, заповеди и разпореждания на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на прекия му ръководител, едната част от останалите посочени за нарушени норми на Инструкцията и Процедурата имат съдържание, свързано с провеждането на първоначални и неотложни действия по предотвратяване, пресичане и разкриване на престъпления и други правонарушения, назначаването на ОДГ за тяхното разследване и възлагането на задачи на ОДГ от ОД (чл. 33, ал. 1 и 4 от Инструкцията). Единствено нормата на чл. 34, ал. 1 от Инструкцията, но също бланкетна по своя характер сочи, че в звената за оперативно дежурство се водят и съхраняват документи, съгласно Приложение №1. Следователно на жалбоподателя Г.М.Г. е вменено, че е нарушил разпоредби със съдържание неотнормируемо към задължение да вписва в посочения дневник действия по изпращане, пренасочване и резултат от възложена задача. Следователно в приложените като част от административната преписка нормативни документи, както и в ЗМВР, съдът не открива задължение за ОД да извърши конкретно такова действие. Единствено относими към случая могат да бъдат т. 10 на чл. 26 от Инструкция №Из-1373/21.06.2010 година, във връзка с пункт II, т. 3 от Приложение №1 към чл. 34, ал. 1 (лист 18 от делото), указващи, че ОД изготвят, попълват, регистрират и съхраняват документи, в случая дневник за получени и предадени сигнали и разпореждания в звеното за оперативно дежурство, както и нормата на чл. 34, ал. 1 от ЗМВР, въпреки, че и тези норми не съдържат конкретно задължение за вписване в посочения дневник на действията по изпращане, пренасочване и резултат от възложена задача. На свой ред образецът на дневника (към т. 3, раздел II на Приложение №1) съдържа три графи - дата, съдържание на приетия сигнал и забележка, без да навежда на действие, свързано с вписване на резултат.

Не на последно място, предвид доказателствата, приобщени във връзка със спора, без съмнение вмененото обстоятелствено дисциплинарно нарушение отнасящо се до невписване в дневника на действията по изпращане, пренасочване и резултат от възложена задача на ДОГ не съответства и на установената във връзка със случая фактическа обстановка. По делото не се събраха данни на посочената дата и във времето на дежурството, давано от Г.М.Г., служителят да е възлагал задача на ДОГ, която задача да следва да бъде отразена в посочения дневник дори

и да не беше допусната посочената по-горе грешка в правната квалификация. Колкото до второто дисциплинарно нарушение, състоящо се в неписване в дневника на действията по изпращане, пренасочване и резултат от възложена задача на АП 215, дори и да не се оспорва същото за сторено, предвид изложеното по-горе, деянието е несъставомерно по посочените за нарушени нормативни разпоредби.

С оглед на гореизложеното и по повод извършената проверка по реда на чл. 168 от АПК, настоящия съдебен състав приема, че са налице отменителни основания по чл. 146, т. 4 от АПК, предвид което оспорването е основателно и процесната заповед следва да бъде отменена като незаконосъобразна поради неправилно приложение на материалния закон.

Относно разноските:

С оглед изхода на делото, направеното искане за присъждане на направените съдебни разноски от страна на процесуалните представители на жалбоподателя се явява основателно, поради което ответника следва да му заплати сумата в общ размер на 410 (четиристотин и десет) лева, от които платена държавна такса в размер на 10 лева и платено адвокатско възнаграждение в размер на 400 (четиристотин) лева, видно от договор за правна защита и съдействие № 508822 от 19.12.2014 година.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ от АПК настоящия съдебен състав при Административен съд - Перник

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ заповед № 1006 от 17.12.2014 година на директора на Областна дирекция на МВР (ОД НА МВР) – Перник, с която за нарушение по чл. 194, ал. 2, т. 1 от ЗМВР, във връзка с чл. 34, ал. 1 и чл. 33, ал. 1 и 4 от Инструкция с рег. №Из-1373/21.06.2010 година за организацията и реда за осъществяване на дежурство в МВР, във връзка с т. 21 и т. 22 на Раздел III от Процедура с рег. №14836/14.11.2013 година за дейността на длъжностните лица от оперативно – дежурна част на П РУ при ОД на МВР – Перник, във връзка с чл. 197, ал. 1, т. 2 от ЗМВР, във връзка с чл. 199, ал. 1, т. 5 от ЗМВР на Г.М.Г. с ЕГН ***** от гр. Перник, *****, на длъжност младши оперативен дежурен в „Оперативна дежурна част“ към II Районно управление при ОД на МВР – Перник е наложено дисциплинарно наказание „Писмено предупреждение“ за срок от 3 (три) месеца, като незаконосъобразна.

ОСЪЖДА ОД на МВР - Перник да заплати на Г.М.Г. *** сумата в размер на 410 (четиристотин и десет) лева, представляваща направени съдебни разноски.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: /п/